U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci **žalobkyně: I. A. M.**, zast. JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou se sídlem Dřevařská 25, Brno, proti **žalovanému: Magistrát města Brna, odbor vnitřních věcí,** se sídlem Malinovského nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2009, č. j. MMB/0266295/2009, sp. zn. 3220/OVV/MMB/0253002/2009, ve věci přestupku proti veřejnému pořádku, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 1. 12. 2010, č. j. 57 A 18/2010 - 46,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovené zástupkyni JUDr. Alžbětě Prchalové, advokátce se sídlem Dřevařská 25, Brno, **s e n e p ř i z n á v á** odměna ani náhrada hotových výdajů za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 21. 1. 2011 se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 12. 2009, č. j. MMB/0266295/2009, sp. zn. 3220/OVV/MMB/0253002/2009, ve věci přestupku proti veřejnému pořádku.

V kasační stížnosti stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Této její žádosti

bylo vyhověno usnesením krajského soudu ze dne 15. 2. 2011, č. j. 57A 18/2010 – 78, kterým byla stěžovatelka osvobozena od soudních poplatků a byla jí pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka JUDr. Alžběta Prchalová.

Usnesením krajského soudu ze dne 15. 2. 2011, č. j. 57 A 18/2010 – 79, byla stěžovatelka v souladu s § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), vyzvána, aby doplnila svou kasační stížnost tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá a kdy jí bylo napadené rozhodnutí doručeno. K odstranění vad podání byla stěžovatelce stanovena ve smyslu § 106 odst. 3 s. ř. s. lhůta jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení. Stěžovatelka byla řádně poučena, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, kasační stížnost bude odmítnuta. Uvedená výzva byla zástupkyni stěžovatelky doručena dne 23. 2. 2011, ve stanovené lhůtě, jež uplynula dnem 23. 3. 2011, na ni nereagovala.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně. Podle ustanovení § 106 odst. 3, věty prvé, s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Podle ustanovení § 106 odst. 3, věty druhé, s. ř. s. jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody.

Kasační stížnost lze dle § 103 odst. 1 s. ř. s. podat pouze z důvodu tvrzené a) nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení, b) vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost, c) zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce, d) nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a e) nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V nyní posuzované věci není z kasační stížnosti zřejmé, z jakých důvodů podřaditelných pod ust. § 103 odst. 1 s. ř. s. stěžovatelka napadá rozsudek krajského soudu. Na tento nedostatek byla stěžovatelka upozorněna krajským soudem postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 106 odst. 1 s. ř. s. a byla vyzvána k doplnění kasační stížnosti o údaj, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá. Byla přitom poučena, že nevyhoví-li výzvě krajského soudu, kasační stížnost bude odmítnuta. Lhůta k doplnění kasační stížnosti marně uplynula, aniž by stěžovatelka výzvě krajského soudu vyhověla. Podle věty druhé § 37 odst. 5 s. ř. s. nebude-li podání v určené lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Neodstranění vad podání brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a proto Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., kasační stížnost odmítnout.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Stěžovatelce byla krajským soudem pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyně z řad advokátů JUDr. Alžběta Prchalová; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud však neshledal, že by ustanovená advokátka učinila ve věci jakýkoli úkon právní služby ve smyslu § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, za který by jí náležela odměna a s tím spojená paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Ze spisu totiž neplyne, že by ve věci ustanovená advokátka učinila jediné podání (kasační stížnost si sepsala stěžovatelka sama a advokátka ji nijak nedoplnila), ani nedoložila, že by učinila jiný úkon právní služby ve smyslu § 11 advokátního tarifu. V dané souvislosti lze poukázat na rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 8. 2005, č. j. 7 Azs 125/2005 - 37 (všechna zde citovaná rozhodnutí zdejšího soudu jsou dostupná z www.nssoud.cz), ze kterého vyplývá, že jestliže ze soudního spisu není zřejmé, že ustanovený advokát učinil úkon právní služby, za který náleží odměna podle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, soud mu odměnu nepřizná, k tomu srov. rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 31. 5. 2007, č. j. 8 Azs 27/2007 - 81; ze dne 24. 2. 2011,

č. j. 6 As 30/2010 - 170; ze dne 20. 7. 2011, č. j. 2 Azs 20/2011 - 60. Na základě výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že není možno ustanovené advokátce přiznat odměnu ani náhradu hotových výdajů.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2011

JUDr. Radan Malík
předseda senátu